

Tohum: Karanlık toprakta açılan kudret mucizesi

Tohum: Karanlık Toprakta Açılan Kudret Dersi

Tohumun toprağı yarıp çıkması bize çok sıradan gelir. Her bahar aynı manzarayı görürüz: Toprağın içinden incecik filizler çıkar, küçücük gövdeler güneşe doğru yükselir. Fakat biraz dikkatle bakıldığında bu hadisenin sıradan değil, akılları hayrete düşüren büyük bir yaratılış mucizesi olduğu anlaşılır. Çünkü gramlarla ifade edilen küçücük bir tohum, üzerindeki toprağı deler, karanlığın içinden çıkar ve gün ışığına doğru yol alır.

Küçük Tohumun Büyük Mücadelesi

Tohumun hedefi bellidir: Işığa ulaşmak. Toprağın altında karanlıkta kalmaz, olduğu yerde çürümez, yönünü şaşırılmaz. İncecik filiziyle yukarı doğru ilerler. Önüne engel çıksa etrafından dolaşır. Baskı görse yön değiştirir. Yol kapansa başka bir yol arar gibi hareket eder. Sanki karanlığın içinde kendisine bir rota çizilmiş, “yukarı çık, ışığa ulaş” emri kalbine yazılmıştır.

Toprak Çürütür, Ama Tohumu Büyütür

Toprak, içine giren birçok şeyi zamanla çürütür ve parçalar. Fakat aynı toprak, küçücük tohumu yok etmez; tam aksine onun gelişmesine zemin olur. İncecik kökler toprağın içine doğru uzanır, narin filiz yukarı doğru yükselir. Bir tarafta çürüten toprak, diğer tarafta aynı toprak içinde büyüyen hayat... Bu manzara gösteriyor ki toprak kendi başına fail değildir. O sadece bir perdedir; asıl işi gören, toprağı da tohumu da emrine alan kudrettir.

Kök Aşağı, Gövde Yukarı Gider

Tohum filizlenince iki ayrı yön belirir. Kökler aşağıya, toprağın derinliklerine doğru gider. Gövde ise yukarıya, ışığa doğru yükselir. Aynı tohumdan çıkan iki farklı organ, karanlık toprağın içinde birbirine zıt iki istikamete hareket eder. Kök “aşağı” der, gövde “yukarı” der. Peki bu ayrımı kim yapar? Hangi hücrenin kök olacağını, hangisinin gövde olacağını kim tayin eder? Hangi parçanın karanlığa, hangisinin ışığa yöneleceğini kim bilir?

Işığ ve Yerçekimini Okuyan Hücreler

Bitkilerde büyümeyi yönlendiren iki önemli uyarı vardır: ışık ve yerçekimi. Köklerde yerçekimini algılayan sistemler bulunur; bu sayede kökler toprağın içine doğru ilerler. Gövde kısmı ise ışığa duyarlı bir yapıyla donatılmıştır; bu sayede filiz gün ışığına doğru yükselir. Eğer kök veya gövde yanlış yöne giderse, bu sistemler yönü düzeltir. Burada kör bir hareket değil; hassas, ölçülü ve hedefli bir büyüme vardır.

Bir Tohumun İçindeki Gizli Program

Tohumun içinde ileride oluşacak bitkinin planı saklıdır. Kökün yapısı, gövdenin şekli, yaprağın düzeni, çiçeğin rengi, meyvenin tadı ve daha nice özellik, o küçücük yapının içine yazılmıştır. Şimdi insan düşünmelidir: Bu bilgileri tohumun içine kim koydu? Henüz ortada ağaç yokken ağacın programını kim yazdı? Henüz yaprak yokken yaprağın şeklini kim belirledi? Henüz meyve yokken meyvenin rengini, kokusunu ve tadını kim takdir etti?

Tohum Karar Veremez

Tohumun akli yoktur, gözü yoktur, iradesi yoktur. Toprağın altındaki engelleri göremez, güneşi tanıyamaz, yerçekimini hesaplayamaz, hücrelerine emir veremez. Buna rağmen her şey yerli yerinde gerçekleşir. Hücreler vazifelerine ayrılır, kök aşağı iner, gövde yukarı çıkar, filiz ışığı bulur, bitki büyür. O hâlde bu iş tohumun kendi işi olamaz. Tohum bir sebeptir; fakat netice, sonsuz ilim ve kudret isteyen harika bir sanattır.

Tesadüf Bu Programı Yazamaz

Eğer bu iş tesadüfe verilirse, tesadüfün tohumu var etmesi, içine bitkinin bütün planını yazması, hücreleri görevlendirmesi, kökü aşağıya, gövdeyi yukarıya sevk etmesi, toprağı ona zarar vermeyecek şekilde hizmet ettirmesi ve filizi ışığa ulaştırması gerekir. Oysa tesadüf bilmez, seçmez, yazmaz, yön göstermez, hayat programı kurmaz. Şuursuz sebeplerin böyle şuurlu neticeleri meydana getirdiğini söylemek, aklın kabul edeceği bir izah değildir.

Netice

Tohum küçüktür; fakat içinde büyük bir âlem saklıdır. Karanlıkta kalır; fakat ışığı bulur. Toprağın altında ezilir gibi görünür; fakat toprağı yarıp çıkar. Ne yolu bilir, ne hedefi görür, ne de kendi programını yazabilir. Buna rağmen şaşmadan büyür, gelişir ve kendisine takdir edilen surete kavuşur. Demek ki tohumun sessiz filizlenişi bize büyük bir hakikati ilan eder: Bu hayat tesadüfün değil; sonsuz ilim, irade, hikmet ve kudret sahibi olan Allah'ın eseridir.